

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111230392
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8111230392.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, proti žalovanému: W. W., nar. XX.X.XXXX, bytom T. č. X, A., toho času na neznámom mieste, zastúpenému ustanoveným opatrovníkom JUDr. W. S., vyššou súdnou úradníčkou Krajského súdu A., o zaplatenie 4.138,15 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 12C/23/2012-37 z 11.10.2012, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej časti, t. j. vo výroku ktorou bolo žalobe vo veci samej vyhovené, ako aj vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 4.102,50 eur spolu s 0,023% denným úrokom z omeškania do čiastky 4.102,50 eur od 22.5.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 248 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenu súdu 4.11.2011 žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie 4.138,15 eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný, s ktorým uzatvoril úverovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, neplní povinnosti mu z tejto zmluvy vyplývajúce. Pre nepĺnenie dohodnutých podmienok žalobca 21.5.2008 zaslal žalovanému výzvu na zaplatenie celého dlhu vo výške 4.511,05 eur. Po zosplatení úveru žalovaný zaplatil sumu 372,91 eur, preto zostatok dlhu predstavuje 4.138,15 eur, ktoré žalobca uplatňuje v konaní. Pretože pobyt žalovaného sa nepodarilo súdu zistiť, ustanovil mu súd podľa § 29 ods. 2 O.s.p opatrovníka. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca uzatvoril so žalovaným 28.5.2007 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 80.000,- Sk. Tento úver sa zaviazal žalovaný splácať mesačnými splátkami v počte 72 splátok, vo výške po 2.078,- Sk mesačne. Celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené v zmluve na sumu 149.616,- Sk. RPMN bola dohodnutá 26,1%, bez uvedenej úrokovej sadzby. Žalovaný zaplatil 14 splátok spolu vo výške 863,84 eur. Po citácii ust. § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Obč. zák. § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 4 ods. 3, 4 zák. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 2 Obč. zák. i § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. súd uzavrel, že v zmysle ust. § 153 ods. 1 O.s.p. treba rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Zdôraznil povinnosť účastníka tvrdiť rozhodujúce skutočnosti i dôkaznú povinnosť tak, ako to vyplýva z ust. § 120 ods. 1 O.s.p.. Mal za to, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver a žalovaný z poskytnutého úveru uhradil 863,84 eur. Zo splátkového kalendára úverovej zmluvy nebolo jasné, čo predstavuje pojem pokuta - predčasná splatnosť úveru vyčíslená žalobcom v sume 1.758,91 eur. Nebola v ňom ani špecifikovaná zosplatená istina 2.448,69 eur. Súdu prvého stupňa nebolo jasné (podľa dôvodov jeho rozhodnutia) ani to, čo predstavujú a z akých zmluvných podmienok vyplývajú uplatnené sumy zmluvných pokút 8,10 eur, 16,53 eur i 11,02 eur. Preto súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v uplatňovanej výške 4.102,50 eur, po riadnom výpočte konečnej výšky úveru

4.966,34 eur a odpočítaní 863,84 eur, ktoré žalovaný zaplatil. Preto v tomto rozsahu žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výrok o priznaní úrokov z omeškania odôvodnil súd prvého stupňa tým, že požiadavka žalobcu nepresahuje zákonom určenú výšku úroku z omeškania. Výrok o priznaní náhrady trov konania súd odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 3 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, proti výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené, a proti výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný. Považuje rozsudok súdu prvého stupňa za nepreskúmateľný. Sám súd v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že nie je zrejme čo predstavuje pojem zmluvná pokuta - predčasná splatnosť úveru vyčíslená žalobcom vo výške 1.758,91 eur, rovnako nešpecifikovaná bola istina 2.448,69 eur. Napriek tomuto konštatovaniu súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný. Tento záver súdu prvého stupňa bez bližšej konkretizácie, s poukazom na predchádzajúce konštatovanie, robí jeho rozsudok nepreskúmateľným. Žalovaný poukazuje aj na aplikáciu ust. § 4 ods. 4, 5 zák. č. 258/2011 Z.z., v zmysle ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaje o úroku, či poplatku a súd napriek tomu z týchto skutočností nevyvodil žiadne dôsledky. Odvolateľ poukazuje aj na uznesenie NS SR 2Cdo/245/2010. Napokon vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu žalovaný z opatrnosti vznáša námietku premlčania. Navrhuje preto, aby odvolací súd v napadnutom výroku rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že Okresný súd v Prešove odôvodnil rozhodnutie zodpovedajúco zásadám vyplývajúcim z aplikácie ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. Nemožno preto rozhodnutie súdu prvého stupňa považovať za nepreskúmateľné. Žalobca súhlasí, že súd uviedol, že nie je zrejme, z akých zmluvných podmienok sú uplatnené sumy v zmluvných pokutách 8,10 eur, 16,53 eur a 11,02 eur, ale v tejto časti žalobe nevyhovel. Z dôvodov rozhodnutia je však zrejme, že súd zistil konečnú výšku úveru 4.966,34 eur, ktorá pozostávala zo 72 mesačných splátok po 68,98 eur, tak ako sa navrhovateľ so žalovaným dohodol v úverovej zmluve zo dňa 28.5.2007. Od konečnej výšky úveru boli odpočítané celkové úhrady žalovaného vo výške 863,84 eur. Žalobca poukazuje aj na to, že úverová zmluva uzavretá písomne dňa 28.5.2007 obsahovala všetky podstatné náležitosti v zmysle § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Vtedy sa nevyžadovalo, aby úrok bol vyjadrený ročnou úrokovou sadzbou, postačovalo uvedenie RPMN, ktoré predmetná zmluva obsahovala v kolónke č. 33 (26,1%). Žalobca nesúhlasí ani s názorom odvolateľa, že zmluva neobsahuje údaje o úroku. Výška úroku je nepochybne zrejme z lícnej strany úverovej zmluvy a zistiteľná ako rozdiel konečnej výšky úveru 149.616,- Sk a výšky úveru 80.000,- Sk. Úverová zmluva obsahovala uvedenie výšky úveru, a preto v zmysle § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. nie je možné súhlasiť s odvolateľom, že žalobca požadoval úrok alebo poplatky, ktoré neboli uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Žalobca nepožadoval od žalovaného žiadne poplatky za poskytnutie úveru. Navrhuje preto, aby odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Odvolací súd prejednal podané odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Preskúmal napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p.. Mal za to, že obsah podaného odvolania svedčí záveru, že je napadnuté iba rozhodnutie súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti vo veci samej i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania. Obsah podaného odvolania nesvedčí pri posúdení podľa § 41 ods. 2 O.s.p. tomu, že by bol napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa v tej časti, v ktorej bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá. V tejto časti preto rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť a nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu v tomto odvolaní nenapadnutom výroku rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať (§ 159 ods. 1, 2, § 206 ods. 2 O.s.p.). Po preskúmaní napadnutej časti rozsudku súdu prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu je možné vyhovieť.

Z podaného žalobného návrhu vyplynulo, že žalobca uplatňuje proti žalovanému nárok na zaplatenie dlhu, ktorý žalovanému zostal po zosplatnení poskytnutého úveru, po tom, čo žalovaný neplnil dohodnuté splátky. Žalobca uplatňuje nárok v celkom výške 4.138,15 eur, vrátane úroku z omeškania vo výške 0,023 % denne zo sumy 4.138,15 eur odo dňa 22.5.2008 do zaplatenia. Z prehľadu splátkového kalendára zmluvy a realizovaných splátok vyplynulo, že žalobca po zosplatnení úveru dňom 21.5.2008 vyúčtoval žalovanému zosplatnenú istinu na sumu 2.448,69 eur, ku ktorej pripočítal pokutu za predčasnú

splatnosť úveru vo výške 1.758,91 eur, ďalej zmluvnú pokutu I. vo výške 8,10 eur zo dňa 11.2.2008 i zmluvné pokuty II. zo 17.3.2008 na 16,53 eur a 12.5.2008 na 11,02 eur. Po pripočítaní určených mesačných splátok po 68,98 eur 11-krát by mala byť povinnosť žalovaného celkom vo výške 5.001,99 eur s tým, že na tieto mesačné splátky sa vzťahuje údaj o ich zaplatení s tým, že nebola zaplatená zosplatnená časť istiny i časť pokuty za predčasnú splatnosť úveru. Tento prehľad ďalej svedčí záveru o zaplatení pokút - zmluvnej pokuty I. 11.2.2008 vo výške 8,10 eur, zmluvnej pokuty II. 17.3.2008 16,53 eur a 12.5.2008 11,02 eur. Po odpočítaní realizovaných plnení vo výške 863,84 eur by mal predstavovať záväzok žalovaného 4.138,15 eur (5.001,99 bez 863,84).

Zdá sa teda, že žalobca proti žalovanému neuplatňoval zmluvné pokuty 8,10 eur, 16,53 eur, či 11,02 eur, pretože tieto podľa označeného prehľadu mali byť žalovaným zaplatené. Žiadalo sa preto súdom prvého stupňa skutkovo uzavrieť, z čoho pozostáva zosplatnená istina vo výške 2.448,69 eur i zostatok pokuty za predčasnú splatnosť úveru vyúčtovanú na 1.758,91 eur, z ktorej malo byť zaplatené 0,47 eur 20.4.2009 a 68,98 eur 22.4.2010. Súd prvého stupňa napriek tomu, že v dôvodoch rozhodnutia konštatuje to, že mu nebolo jasné, čo predstavujú tieto nároky žalobcu, napriek tomu žalobe v tomto rozsahu vyhovel. Súd prvého stupňa napriek tomu, že citoval v dôvodoch svojho rozhodnutia viacero ustanovení, ktoré by mohli byť aplikovateľné pre predmetnú vec, nedal odpoveď, ktoré z týchto ustanovení treba pre právne posúdenie nároku aplikovať. Dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa nedávajú odpoveď ani na to, ktoré skutočnosti súd považoval za preukázané, ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a ako vec právne posúdil. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nedáva jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov i obranou proti takémuto uplatneniu. V odvolacom konaní navyše vyvstala ďalšia skutočnosť, ktorá súvisí s uplatnenou námietkou premlčania. Pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa nemá náležitosti vyplývajúce z ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je odvolacia námietka žalovaného poukazujúca na vnútornú rozpornosť skutkových záverov súdu prvého stupňa dôvodnou. Za takéhoto stavu neostala odvolaciemu súdu iná možnosť, len v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd v súvislosti s preskúmaním napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa venoval pozornosť aj skutočnosti, ktorá sa týka ustanovenia opatrovníka žalovanému. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný má trvalý pobyt v A., na Ul. T. XXXX/X. Aktuálne prekážky v doručovaní písomností žalovanému boli spôsobené v súvislosti s tým, že žalovaný sa nachádza pracovne v T. republike a mal mať aj zdravotné problémy, ktoré mu bránili vrátiť sa domov. Na označenej adrese trvalého bydliska žalovaného býva jeho manželka, tak ako to vyplýva zo správy zo OOPZ Prešov juh z 3.4.2012 na č. I. 29 spisu.

V prípadoch, aké má na mysli ust. § 29 ods. 2 O.s.p. by mal súd zvažovať predovšetkým záujem účastníka, na strane ktorého je inak daná možnosť ustanovenia opatrovníka. K ustanoveniu opatrovníka by mal súd pristupovať vždy, ak účastník, o ktorého ide, by mohol utrpieť ujmu na svojich procesných právach a v konečnom dôsledku jeho neustanovenie by mohlo mať za následok porušenie jeho práv vyplývajúcich z ust. § 49 ods. 2 Ústavy SR, či porušeniu článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ak súd pristúpi k ustanoveniu opatrovníka účastníkovi, u ktorého urobí záver o neznámom pobyte, má tak urobiť až po tom, čo vyčerpá možnosti na to, aby bola zabezpečená priama účasť účastníka v konaní, prípadne ním zvoleným zástupcom. Ak bol účastníkovi konania ustanovený opatrovník hoci k tomu neboli splnené podmienky podľa v § 29 ods. 2 O.s.p. a toto by malo za následok, že súd nekonal s účastníkom alebo s iným jeho zástupcom, išlo by o prípad, kedy účastníkovi by bola nesprávnym postupom súdu v priebehu konania odňatá možnosť konať pred súdom. Takéto závery napokon sú konštatované aj v judikatúre Ústavného súdu SR, či Najvyššieho súdu SR (viď napr. uznesenie NS SR sp. zn. 8Sža/27/2008 alebo R66/1996, či rozhodnutie NS ČR R102/2003).

V ďalšom priebehu konania, preto súd by mal opätovne preveriť aktuálne miesto, na ktorom sa žalovaný zdržiava, pričom sa zdá, že nie je nemožným ani zistiť prípadnú adresu, na ktorej sa zdržiava žalovaný v T. republike. Po prípadnom šetrení nie je vylúčené, aby bol zvolený postup podľa § 29 ods. 4 O.s.p..

Každopádne však pre ďalší postup v konaní treba počítať aj s alternatívou prípadného budúceho odvolacieho konania. Ak v zmysle ust. § 29 ods. 6 veta tretia O.s.p. vyplýva prekážka ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec, potom treba mať na zreteli aj to, že takáto prekážka môže vzniknúť aj pri ustanovení opatrovníka zo strany pracovníka, či zamestnanca odvolacieho súdu.

Pri prejednávaní predmetného odvolania odvolací súd vychádzal z toho, že prejednal vec bez nariadenia pojednávania. Účinky podaného odvolania opatrovníkom neboli na ujmu ochrany práv žalovaného. Preto ani prekážku vyplývajúcu z ust. § 29 ods. 6 O.s.p. nevyhodnotil odvolací súd, ako vadu konania, pre ktorú by nemohol rozhodnúť o zrušení napadnutej časti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Pre ďalší postup v konaní by mal súd prvého stupňa s uvedenými prekážkami počítať a správnym procesným postupom im aj predchádzať.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa sa zamerá na to, aby objasnil skutkový aj právny dôvod uplatňovaných nárokov žalobcu proti žalovanému. Tieto nároky bude potrebné skutkovo objasniť a napokon aj právne posúdiť. Odpoveď na takéto závery je potrebné uviesť v dôvodoch rozhodnutia. Napokon sa súd prvého stupňa bude musieť vyporiadať aj s už uplatnenou námietkou premlčania. Podľa § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené, ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.